

(275)

هو الابی

ای دو بنده الهی و ای اماء آستان ربانی عبدالبهاء را چنان آرزو که بهر یک از احبای الهی و اماء رحمانی فردا فردا نامه‌ئی مرقوم نماید ولی جمال مبارک شاهد حالست که ابدًا فرصت نیست و این قضیه در این ایام ممتنع و محال لهذا جمعا مکتوبی مرقوم میشود و مقصد ظهور انعطافات وجدانیه است و روابط روحانیه و این را جمعا و تفریقا بنگارش بیان ممکن لهذا بیک نامه اکتفا میرود و شما نیز باید قناعت نمائید باری در این ایام باید عباد الرحمن و اماء یزدان بروش و سلوکی بین خلق محشور شوند که آیات هدی گردند و بشارات ملاً اعلی شب و روز بکوشند تا از این جهان و جهانیان بکلی منقطع گردند در هوای تقدیس پرواز کنند و باواز و آهنگ جدید مقامات توحید بخوانند و بسرایند الحمد لله منظور نظر عنایت جمال ابهائید و ملحوظ عین الطاف حضرت اعلی هر موهبتی از برای شما مقدر است و هر فضلی ممکن و میسر باید بجان و دل بشتابید و روح و روان را نثار آن دلبر مهربان کنید تا خونهای خویشرا از آن محبوب دلنشین در اعلی علیین بیابید و علیکم و علیکن الیهاء (ع)